

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 417/2017-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. júna 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészároša predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 21 C 476/2002 z 18. novembra 2013 a bližšie neoznačeným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 6. februára 2014 doručené podanie [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), označené „Sťažnosť“, ktorým namietala porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 21 C 476/2002 z 18. novembra 2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) a bližšie neoznačeným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako odvolacieho súdu.

Na tomto základe ústavný súd podľa obsahu podania sťažovateľky ustálil, že jej zámerom bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy proti porušeniu jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu a bližšie neoznačeným rozhodnutím krajského súdu. Súčasťou sťažnosti bola aj žiadosť sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd sťažovateľku prípisom doručeným 25. februára 2014 s jej žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom odkázal na Centrum právnej pomoci a zároveň ju vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy ústavnému súdu preukázala, že Centru právnej pomoci písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom podala, a následne aby v lehote 14 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia Centra právnej pomoci o žiadosti o poskytnutie právnej pomoci ústavnému súdu predložila písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu reagovala podaním z 5. marca 2014, v ktorom ústavnému súdu oznámila podanie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci Centru právnej pomoci v Bratislave, a podaním z 1. októbra 2014, v ktorom ústavný súd informovala o tom, že Centrum právnej pomoci v Bratislave rozhodnutím sp. zn. 3513/2014 z 20. mája 2014 (ďalej len „rozhodnutie z 20. mája 2014“) jej žiadosti nevyhovelo.

Ústavný súd zistil, že proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci v Bratislave z 20. mája 2014 podala sťažovateľka odvolanie krajskému súdu, ktoré však na pojednávaní uskutočnenom 23. mája 2017 vzala späť (išlo o konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 9 Sp 56/2014, pozn.).

V nadväznosti na zastavenie odvolacieho konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 9 Sp 56/2014 z dôvodu späťvzatia odvolania sťažovateľkou je zjavné, že sťažovateľke nebude priznaný nárok na právnu pomoc v konaní pred ústavným súdom. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažovateľke prípisom doručeným jej 2. júna 2017 opätovne oznámil, že jej podanie doručené ústavnému súdu 6. februára 2014 neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže najmä

a) nie je v ňom bližšie označené rozhodnutie krajského súdu, ktorým mali byť porušené jej práva,

b) nie sú k nemu priložené kópie súdnych rozhodnutí, ktorými mali byť porušené v podaní označené práva, a

c) nie je k nemu pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky advokátom v konaní pred ústavným súdom,

a vyzval ju, aby svoje podanie doplnila o chýbajúce náležitosti v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Ústavný súd zároveň sťažovateľku upozornil, že ak svoju sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže jej podanie odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne

neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka na výzvu doručенú jej 2. júna 2017 v určenej lehote (a ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti) nezareagovala, a teda svoju sťažnosť požadovaným spôsobom (napriek poučeniu ústavného súdu) nedoplnila. V dôsledku nečinnosti sťažovateľky sťažnosť neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, keďže v nej nie je bližšie označené rozhodnutie krajského súdu, ktorým mali byť porušené jej práva, nie sú k nej priložené kópie súdnych rozhodnutí, ktorými mali byť porušené v podaní označené práva, a nie je k nej pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky advokátom v konaní pred ústavným súdom.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažnosť ani po predchádzajúcej výzve ústavného súdu neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde napriek tomu, že sťažovateľku v nej poučil, aké náležitosti má obsahovať, a zároveň ju upozornil, že ak v určenej lehote sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2017